Mizeriile și bucuriile „Turului Franței"

Bini descendentul lui Casanova

Gallien și nedespărțita lui logodnică

Dela Vittorio Pozzo la Girardengo

Ce înseamnă o etapă de odihnă

Miercuri, înainte de a parcurge fără întrerupere, cele trei etape alpine, alergătorii au avut o zi de odihnă la Cannes, pe care au petrecut-o fiecare după voia inimei.

Galateau, *originar din Toulon — a fost un adevărat delir când caravana a trecut prin portul dintre Marsilia și Cannes: pe toți pereții erau inscripții: Vive Galateau! — a stat în sânul familiei, care s'a deplasat special la Cannes*

Gallien *a fost de negăsit toată ziulica. A părăsit hotelul de cum s'a crăpat de zi pentru a visa împreună cu logodnica lui, pe malul mării. Logodnica lui? O știți.*

O simpatică româncă, foarte cunoscută în lumea tennisului nostru. Compatrioata noastră își petrece vacanța la Cannes.

Gianello *a fost și mai... harnic. A dispărut din ajun, imediat după terminarea etapei. El este originar din Cannes, unde are un mic magazin de articole de sport și ciclism. Credeți că s'a dus să controleze prosperitatea afacerii sale? Nu, a dispărut pur și simplu de frica... admiratorilor. A revenit în dimineața când s'a dat plecarea în etapa Cannes—Digne.*

Cosson *și-a petrecut timpul pentru a reciti cele 11 scrisori primite dela plecarea din Paris, din partea logodnicei sale.*

— 11 scrisori în 12 etape! media e acceptabilă, surâde el.

GALLIEN

«Tonin» Magne *a dormit toată ziua. A chemat apoi frizerul și pedicurierul.*

— Când începi să îmbătrânești trebuie să ai grije de toate — spune el surâzând. Și apoi, muntele—eu îl cunosc — nu zâmbește decât băeților frumoși!».

Jean Marie Goasmat *nu prididește să citească curierul voluminos pe care-l primește zilnic dela admiratorii anonimi.*

— Par'că aș fi ministru de internet Mi-ar trebui un secretar care să-mi rezolve corespondența.

Iar cei dela «L'Auto», maliționși, s'au grăbit să-l servească publicând următorul anunț:

«Se caută secretar pentru a deschide curierul unui mare alergător ciclist, profesioniștii sunt refuzați».

Rossi, *sprinterul italian, este foarte nenorocit. Dela Montpellier se plânge într'una. E bolnav. A slăbit ca un țâr. Este hotărât să abandoneze.*

Sylvere Maes *este cel mai fericit alergător.*

— N'aveți idee — se spovedește el — cât de plăcut este să te știi fără «tricoul galben». Nu glumesc deloc, căci eu o știu mai bine ca oricine. Insfârșit, «Turul» capătă farmec și pentru mine. N'am altă grijă decât să-l ajut pe prietenul meu Felicien Vervaecke. Dorm fără să visez visuri urâte. Sincer vă spun, nu-l invidiez deloc pe bietul Felicien...».

NU BELGIENII, CI FRANCEZII SUNT PERICULOȘI

D. Bruno Roghi, directorul cotidianului italian de specialitate „Gazetta dello Sport", care face reportajul turului pentru ziarul său, a făcut o declarație foarte interesantă la Cannes, cu atât mai interesantă acum când se cunosc rezultatele etapelor alpine.

«Nu împărtășesc opinia celor mai mulți dintre însoțitorii caravanei — a spus d-sa.

Cred că Bartali trebue să se teamă mai mult de francezi de cât de belgieni. E o părere personală, care va surprinde desigur. Francezii vor încerca să profite de duelul italo-belgian și am impresia că vor profita mai mult decât își închipue cineva».

Bini -- Don Juanul caravanei

Echipa italiană a vânat anul acesta un singur obiectiv: primul loc în clasamentul general. Deaceia, cu excepția lui Vicini, care ocupă o situație foarte bună în clasament, ceilalți sunt plasați pe la coadă.

A surprins mai ales situația lui Bini, socotit printre favoriții turului. Acesta însă, nu este deloc dezolat. Fiind în mare dificultate la Pirinei și ocupând după terminarea etapei Pau-Luchon un loc ingrat, s'a rnesemnat în a servi intereselor lui Bartali, desinteresându-se complet de poziția lui. Ceace-i permite toate fanteziile și mai ales să facă ochi dulci tuturor dudu'or pe cari le întâlnește în cale.

In cursul etapei Marsilia-Cannes când caravana a ajuns pe coasta de Azur au început să iasă în întâmpinarea cicliștilor frumoasele vi'egiaturiste din stațiunile ce se țin lanț pe strălucitoarea „Cote d'or".

Cum spunea Henry Desgranges, *„mai desbrăcate anul acesta ca anul trecut și desigur și mai decoltate vara viitoare"* — încântătoarele sezoniste aplaudau pe alergători, a'tel foarte sensibile de acest gen de stimulent.

La St. Raphael s'au alăturat cozii plutonului două drăgălașe cicliste, cari pedalau cot la cot cu caravana.

Numaidecât faptul a fost semnalat, din gură în gură, Don Juanului cicliștilor-Bini.

Frumosul italian, care se afla în acel moment în frunte, păzind cursa lui Bartali și supraveghind atent pe Vervaecke, a devenit deodată galeș și a început să alunece, pe nesimțite spre... coada plutonului.

In momentul când a ajuns în dreptul celor două cicliste a apărut însă mașina d-lor general Antonelli și Girardengo, cari au făcut niște ochi să-l înghită pe acest urmaș al lui Casanova.

Bini a simțit în spinare săgetarea privirilor celor doi conducători ai squadrei azzurra" și a pedalat voinicește, reluându-și locul alături de Bartali și înjurând amarnic clipa în care a fost selecționat în echipa Italiei.

Seara, comentându-se acest incident, Girardengo a avut o gustată observație.

— Știu acum ce am de făcut pentruca Bini să câștige turul Franței. La anul, il urc pe bicicletă la Paris îl leg la ochi și apoi îi dau drumul!...

Când ești ciclist să nu bei șampanie

Tot în cursul boclucașei etape Marsilia—Cannes s'a înregistrat un incident asupra căruia s'a făcut mare haz.

Căldura mare i-a făcut pe cicliști să se oprească, pe rând, la fiecare «bistro» pentru a se aproviziona cu sticle de limonadă sau bere.

Intr'una din aceste cârciumi, francezul Jaminet a pus mâna — din greșală susține el — conștient, asigură coechipierii lui — pe o sticlă cu șampanie.

— Ia-o pe asta! l-au încurajat câțiva clienți ai cârciumei, deja amuzați de ceace avea să se întâmple.

Jaminet și-a umplut repede bidonul cu șampanie și a fugit după pluton. Pe drum a început să tragă câte o dușcă. Incet, încet, s'a cherchelit, încât până la Cannes a mers pe șapte cărări — spre hazul caravanei.

Constant Girardengo

Italienii înregistrează un nou mare succes sportiv pe câmpul internațional, prin minunatele performanțe ale lui Bartali.

Este însă indiscutabil că victoria asului italian se datorește în cea mai mare măsură directorului tehnic al echipei, lui Girardengo. «Il campionissimo» l'a condus pe Bartali spre victorie, cu o pricepere și un tact care n'a întârziat să fie relevate de presa europeană.

După victoria italiană în Cupa mondială, atribuită în cea mai largă măsură priceperii și inteligenții lui Vittorio Pozzo o nouă victorie, determinată tot de un conducător.

Se dovedește așa dar odată în plus că marile victorii sunt obținute în egală măsură de atleți și de îndrumătorii lor.

Vittorio Pozzo — Girardengo iată cei mai buni reprezentanți ai Italiei sportive. Iată ce lipsește Franței — ce ne lipsește nouă în aproape toate domeniile de manifestare sportivă.

O tabelă interesantă

Găsim interesant să prezentăm cititorilor noștri o listă cuprinzând numele tuturor atleților cari au reușit să parcurgă distanța de 10 km. în mai puțin de 31 de minute.

Această performanță — cu adevărat remarcabilă — au reeditat-o 17 atleți: 8 finlandezi, un polonez, un japonez, un german, un suedez, un argentinian, un italian, un englez, un francez și un ungur.

Primul care a alergat sub 31 de minute a fost francezul Jean Bouin. Această ispravă a realizat-o în anul 1911!

Iată lista în ordinea timpului realizat:

30:05.6 Salminen finlandez 1937.
30:06.2 Nurmi finlandez 1924.
30:11.4 Kusocinski polon 1932.
30:12.8 Isohollo finlandez 1932.
30:15 Lehtinen finlandez 1937.
30:15.6 Askola finlandez 1936.
30:19.4 Ritola finlandez 1928.
30:23.8 Virtanen finlandez 1932.
30:25 Murakoso japonez 1936.
30:40 Syring german 1936.
30:48 Tamila finlandez 1938.
30:55 Wide suedez 1924.
30:56.2 Zabala argentinian 1936.
30:57 2 Szilagyi ungur 1938.
30:58.2 Burns englez 1936.
30:58.8 Bouin francez 1911.
30:59.8 Beviacqua italian 1937.

OROSPIROL e sâveran în tratamentul **SIFILISULUI**

Luat pe cale bucală, fără injecții, fără dureri, nu produce nici o turburare a organismului. Se întrebuințează în clinicile și spitalele din Italia unde s'a dovedit a fi cel mai eficace medicament contra sifilisului.

De vânzare la toate farmaciile iar contra ramburs la far macia „La Urs" București, strada Otiuz No. 27, la prețul de lei 360.

Americanii n'au rivali la atletism

25.000 SPECTATORI I-AU APLAUDAT IN CONCURSUL DELA STOCKHOLM

Jankey a cucerit 5 din cele 8 probe

Ziua doua a concursului atletic internațional ce se dispută pe stadionul din Stockholm, a cunoscut un succes formidabil.

Deși, cu 8 ore înainte de meeting s'a abătut asupra orașului o ploae torențială, totuși pista a fost prezentată în condițiuni excelente. Entuziasmați de rezultatele ce s'au înregistrat în prima zi, peste 25.000 de spectatori au ținut să fie prezenți pe stadion în momentul începerii concursului.

Și de data aceasta americanii au demonstrat o clasă mare.

Intr'adevăr atleții de peste Atlantic au reușit să cucerească 5 probe din cele 8 câte erau pe program.

Invingători au fost Volcott, Cruter, Ben Johnson, Borck și echipa de ștafetă.

Singurul care face o notă discordonată în echipa Statelor Unite este discopolul Agar un element mediocru în comparație cu coechipierii săi.

Celelalte trei probe au revenit două finlandezilor prin Pekuni și Hikkanen și una suedezilor cari au câștigat cu Hidvall.

Cea mai bună performanță a zilei a fost înregistrată de tânărul american Wolcatt care a câștigat cursa de 110 m. garduri în excepționalul timp de 13 secunde 9.

Felul în care a alergat Wolcatt adăugat la timpul înregistrat îl situează în momentul de față în fruntea hurdlerilor din întreaga lume.

Sprinterul de culoare Ben Johnson, fără a se întrebuința serios a făcut 200 m. 20 s. d.

Celălalt negru al echipei, săritorul Cruter «atletul cu ochelari» a trecut ușor cu stilul său specific 2 metri.

Suedezul Lidman, clasându-se la locul secund, în cursa de 110 m. garduri a egalat recordul țării sale, reușind 14 s. 4.

REZULTATELE

110 m. garduri
1) Wolcatt (USA) 13 s. 9.
2) Lidman (Suedia) 14 s. 4, record egalat.
3) Kovacs (Ungaria) 15 s. 6.
Inălțime
1) Cruter (USA) 2 m s
2) Lundqvist (Suedia) 1 m. 93.
3) Kalima (Finlanda) 1 m. 93.
4) Stai (Norvegia) 1 m. 90.
Disc
1) Hedvall (Suedia) 49 m 34.
2) Bergh (Suedia) 48 m 75.
3) Sorlie (Norvegia) 48 m 68.
4) Andersson (Suedia) 47 m. 48.
5 Lazar (USA) 46 m. 06.
200 m.
1) Ben Johnson (USA) 20 s. 9.
2) K. Baumgarten (Olanda) 21 s 6
3) H. Baumgarten (Olanda) 22 s 5.
2 mille
1) Pekuri (Finlanda) 9 m. 06.
2) Szabo (Ungaria) 9 m. 08 s 8.
3) Igloi (Ungaria) 9 m 12 s.
4) Bratt (Suedia) 9 m 15 s 8.
Suliță
1) Nik Kaen (Finlanda) 75 m 03.
2) Atterwall (Suedia) 72 m 55.
3) Sule (Estonia) 70 m 17.
4) Issak (Estonia) 69 m 78.
5) Varszegi (Ungaria) 67 m 57.
6) Soengrist (Suedia) 62 m 48.
1000 m.
1) Borck (USA) 2 min. 31 s.
2) Haglund (Suedia) 2 m. 31 s 5.
3) Petterson (Suedia) 2 m. 32 s. 8.

Stafeta suedeză
6) USA 1 m. 56 s 3.
2) Oergyste.

CUPA DAVIS

Cine va încerca anul acesta să ia troteul deținut de Statele Unite

Am anunțat primele rezultate ale semifinalelor Cupei Davis.

Jugoslavia conduce cu 3-0 asupra Belgiei după primele două zile, iar Germania cu 2-0 după prima zi asupra Franței. In altă parte a ziarului relatăm rezultatele de eri.

Câștigătorii pot fi întrezăriți. Jugoslavia va disputa finala împotriva Germaniei probabil la Zagreb la 29, 30 și 31 Iulie.

Invingătorul zonei europene va întâlni Australia, câștigător al zonei americane în cursul lunei August.

In luna Septembrie, învingătorul matchului interzone va întâlni în sfârșit Statele Unite, deținătoarea cupei, la New York, pe arena Forest Hills.

Cupa Davis 1938

Zona europeană

(1 tur)	(2 tur)	(3 tur)	Semifinale	Finala de zone	Finala interzone
	Germania – Norvegia	Germania (4-1)	Germania (4-1)	Germania (3-0)	
	Ungaria – Noua Zelanda	Ungaria (w. o.)			
	Monaco				
Franța – Olanda	Franța (3-2)	Franța (3-2)	Franța (4-1)		
Polonia – Danemarca	Polonia (5-0)				
Irlanda – Italia	Italia (4-1)	Italia (3-2)			
Cehoslovacia – Jugoslavia	Jugoslavia (3-2)				
Anglia – România	Anglia (3-2)	Jugoslavia (5-0)	Jugoslavia (5-0)	Jugoslavia (5-0)	
	Suedia – Elveția	Suedia (3-2)			
	Grecia – Belgia	Belgia (5-0)	Belgia (4-1)		
	Austria – India	India (w. o.)			
Zona americană					
	Japonia – Canada				
	Mexico – Australia				

O altă „minune neagră" în Grant

Joe Louis are un alter-ego în România !..

Il cheamă Puiu Obăgilă,

are 17 ani și posedă întocmai stilul campionului mondial de box

Cum l-am aflat și ce ne-a spus cel mai mic și mai negru boxeur român

Propriu zis nu este o descoperire. Descoperirile sunt de două feluri:

a) Rezultatul unor cercetări îndelungate

b) produsul întâmplării.

Fenomenul pe care îl prezentăm astăzi cititorilor nu aparține nici uneia din aceste două categorii.

Este o descoperire care s'a provocat singură. Care ni s'a pus la dispoziție, fără să ne coară riscul celui mai mic efort. Poate fi meritul nostru? Modestia, care ne-a caracterizat întotdeauna, ne îndeamnă să răspundem sus și tare: nu.

Dacă însă dumneavoastră socotiți că ni se cuvine și nouă o parte din meritul acestei revelații, cu adevărat senzaționale, nu ne împotrivim felicitărilor... platonice. Cât privește latura comercială a descoperirii pe care o întrevedem fabuloasă, declarăm din capul locului că nu ne interesează de fel.

Un semn sub ochiul drept

Cum spuneam mai sus „omul" a venit la noi, iar nu noi ne-am dus la el. Capriciile soartei sunt uneori inimaginabile. Cum să ne închipuim noi că omulețul ăsta tuciuriu, uneori desculț, alteori cu straele stropite cu var — ne așteptam să-l vedem că duce cu el tava cu rahat și cloniță cu apă — ascunde în pumnii aceștia ca două mingi de oină, forța unui viitor campion mondial de box?

Ce căuta în redacția „Gazetei Sporturilor?" La început nimeni nu și-a pus această întrebare. Intr'o zi, întâmplător, am cercetat ghemotocul de hârtie pe care omulețul l-a depus sfios, dar cu gest sigur, pe masa secretarului de redacție: *„Gala* de Sâmbătă dela Central". Desigur am reflectat, e băiatul care duce notițele „Centralului" la toate gazetele.

Și totuși omulețul negru, cu ceafă din zi în zi mai pătrată, era boxeur.

N'am știut-o până în seara când a venit cu o vânătae sub ochiul drept.

O vânătae pronunțată.

L'am întrebat:

— Cine te-a „atins?"

Părea surprins că s'a găsit cineva să-i pună și lui o întrebare.

Ne-a răspuns, cu un ton puțin blazat:

— Aseară, la box. M'a lovit cu capul.

— Faci box?

— Păi ce, n'ați știut? Am opt matchuri până acum. Primul câștigat prin k. o. în repriza întâi.

— Ia stai, șefule, am luat-o noi, gazetărește; hai să stăm puțin de vorbă. Ori, nu ești dispus?

„Boxeurul" nu făcea nici o greutate.

Inainte de a-i oferi un scaun, — l-am studiat (pentru prima oară).

Cu cine seamănă, Doamne?

Un băețandru de 17 ani de talie mai mult scundă decât mijlocie. E însă bine clădit. Flanela pe care o poartă îi descoperă brațe musculoase și-i reliefează pectorali puternici și bicepși frumos conturați.

Caracteristica principală a acestui personaj nu o formează însă muschii. Și nici statura ci culoarea, de un ton 98% african și părul, creț, creț întocmai ca al lui „ca al cui...

Doamne? Aha, am găsit: cu al lui Joe Louis... Dar bine... omul ăsta e într'adevăr Joe Louis. O asemănare grozavă. Ochii rotunzi și vioi, nasul turtit (de la origină, nu din box) fruntea teșită, bărbia, ținuta capului. Totul. Un Joe Louis redus însă ca dimensiuni, la jumătate.

Nu ne putem, opri:

— Dar știi că semeni cu Joe Louis?

Trebuia să ne închipuim că remarca nu-l va surprinde.

Ne-a spus, cu zâmbet sigur.

— Știu... In Grant, la noi, toată lumea îmi spune Joe Louis...

— Pe semne că te-ai făcut boxeur datorită acestei asemănări.

— Nu. Când „m'am luat" de box nu-l văzusem niciodată pe Joe Louis. Citisem doar despre el.

Devenisem prieteni.

Și totuși nu ne cunoaștem încă.

Ne-am prezentat.

— Silvian.

— Puiu Obăgilă.

Cu mănușile în mână, asemănarea cu Joe Louis e și mai pronunțată.

Revelația urmează. Obăgilă are mult din stilul campionului lumii. Și love ște. Love ște din toate direcțiile — și cu efect.

Primul său sparring partener s'a lăsat păgubaș. Al doilea, după un schimb de pumni mai serios, abandonează și el. Intră în joc însuși Sandu Petrescu, maestrul sălii.

Obăgilă nu se intimidează. Are și multe simpatii.

— Hai Joe! Hai Puiule.

Joe Louis al Grantului a schițat o lovitură cu dreapta și a trimis o stângă la bărbia lui Sandu Petrescu.

Maestrul... a căzut din pumnul elevului.

Ședința a luat sfârșit în entuziasmul general.

— Bravo Obăgilă.

In „vestiar" i-am făcut lui Obăgilă surpriza vizitei noastre.

— Ați fost și dumneavoastră?

— Am fost... Il tachinăm: Dar nu mi-ai plăcut prea mult.

Obăgilă zâmbește:

— Să veniți să mă vedeți în match. La 30 Iulie...

*

Puiu Obăgilă ne-a dat la cererea noastră, și câteva fotografii, pe care le-ați văzut desigur pe pagina primă.

Imaginile sunt, într'adevăr, mici. Mici ca și cel pe care-l reprezintă. In ziua însă când Puiu Obăgilă va egala performanțele lui Joe Louis, îi vom rezerva o pagină întreagă.

M Silvian

Ionel Fernic

La doliul aviației internaționale se adaugă și cel al aviației sportive românești: cel mai valoros parașutist român, Ionel Fernic, și-a găsit sfârșitul în accidentul avionului comercial al companiei L. O. T., prăbușit cu 14 persoane la bord, în apropiere de Cernăuți.

Parașutist cu reale calități, Ionel Fernic reușise să-și creeze frumoase aprecieri în străinătate unde îl așteptau câteva prețioase angajamente.

Indrăgostit de aviație Ionel Fernic perseverase și în domeniul pilotajului, dobândind, acum doui ani, la București brevetul de pilot.

Cu o tenacitate și cu sacrificii de cari numai pasionații, marii pasionați sunt capabili, Ionel Fernic a strâns suma necesară achizionării unei avionete cu care să sboare, pretutindeni, acolo unde-l mânau tainele artei sborului.

Anul trecut, un accident suferit la Ismail, în cursul lansării cu parașuta, l-a purtat în baston până în clipa în care și-a găsit sfârșitul.

Fractura unei gambe insuficient sudată, îl schilodise, — tribut greu pentru pasiunea-i aviatoricească.

Pentru meritele-i de parașutist — afară de Smaranda Brăescu, țara noastră nu-l mai are, parașutist decât pe teologul Traian Dumitrescu, — M. S. Regele i-a prins pe piept acum o lună, cruciulița «Virtuții Aeronautice», — meritată recompensă, prețios stimulent.

La mormântul parașutistului Ionel Fernic, depunem omagiul unor camarazi îndureraț.

Cupa Davis 1938

Zona europeană

(1 tur)	(2 tur)	(3 tur)	Semifinale	Finala de zone	Finala interzone
	Germania – Norvegia	Germania (4-1)	Germania (4-1)	Germania (3-0)	
	Ungaria – Noua Zelanda	Ungaria (w. o.)			
	Monaco				
Franța – Olanda	Franța (3-2)	Franța (3-2)	Franța (4-1)		
Polonia – Danemarca	Polonia (5-0)				
Irlanda – Italia	Italia (4-1)	Italia (3-2)			
Cehoslovacia – Jugoslavia	Jugoslavia (3-2)				
Anglia – România	Anglia (3-2)	Jugoslavia (5-0)	Jugoslavia (5-0)	Jugoslavia (5-0)	
	Suedia – Elveția	Suedia (3-2)			
	Grecia – Belgia	Belgia (5-0)	Belgia (4-1)		
	Austria – India	India (w. o.)			
Zona americană					
	Japonia – Canada				
	Mexico – Australia				

Stadionul „Dragoș Vodă" din Cernăuți a fost complet refăcut

(Continuare din pag. I-a)

ză va fi însoțită de reprezentanți ai federației polone de atletism «Polski Zwiazef Lekkoatletyczny» (P. Z. L. A.), precum și de personalități marcante ale vieții sportive din Polonia.

La Cernăuți domină un interes deosbit pentru acest match. Interesul este foarte mare. De pe acum se fac rețineri de bilete. Este al doilea match interfări care se organizează la Cernăuți.

După cum se știe în anul 1922 a fost organizat la Cernăuți matchul de football dintre România și Polonia, care este încă viu în amintirea publicului local. Atunci, matchul a constitui nu numai un succes material, dar a fost și un important succes moral pentru culorile românești.

Cernăuțenii vor dovedi cu această ocazie spiritul lor de sportivitate. Acest match va rămâne mult timp în amintirea participanților.